

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce **J. J. Ch.**, zastoupeného Č. k. o. s., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, o plný invalidní důchod, v řízení o kasační stížnosti žalobce, proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 4. 2005, č. j. 32 Cad 34/2004 – 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 21. 4. 2005, č. j. 32 Cad 34/2003 – 33, zamítl Krajský soud v Hradci Králové žalobu, již se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal přezkoumání rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalované“) o zamítnutí jeho žádosti o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. V odůvodnění svého rozhodnutí odkázala žalovaná na posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v T. ze dne 13. 2. 2004, podle něhož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti stěžovatele o 50% a nedosáhla tak zákonné podmínky pro přiznání plné invalidity podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, tj. poklesu uvedené schopnosti nejméně o 66%; žalobci nadále tudíž náleží částečný invalidní důchod. Krajský soud v Hradci Králové žalobu zamítl, neboť provedenými důkazy, zejména posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, se sídlem v Hradci Králové ze dne 13. 2. 2004 zjistil, že žalobce v době vydání napadeného rozhodnutí podmínky plné invalidity tak, jak předpokládá ustanovení § 39 výše citovaného zákona (naplnění nejméně 66% míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti) nesplňoval a soudu tudíž nezbylo, než v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout (pokles činil pouze 50%).

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel včas kasační stížnost prostřednictvím svého zástupce – Č. s. o. s. p. v h., g. a n. p. v P., z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a)

zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. To spatřuje v tom, že soud neprovedl úplná skutková zjištění, zejména stěžovatelem navrhovaný znalecký posudek, jímž chtěl prokázat, že jeho zdravotní postižení mělo být zařazeno v příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. pod jinou položku, a to takovou, která u něj odůvodňuje přiznání plného invalidního důchodu. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové a věc za tím účelem vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Usnesením ze dne 2. 6. 2005, č.j. 32 Cad 34/2004 – 44, vyzval Krajský soud v Hradci Králové stěžovatele k předložení plné moci udělené jím zvolenému advokátu v souladu s ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s., a to ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení. V odůvodnění uvedl, že v kasační stížnosti je jako zástupce stěžovatele označena odborová organizace Č. s. o. o., o. s. p. v h., g. a n. p. P., z jejího pověření pak JUDr. I. D., pracovník této organizace, přičemž stěžovatel předložil soudu dne 20. 5. 2005 plnou moc, kterou zmocnil uvedenou odborovou organizaci k zastupování v řízení před Nejvyšším správním soudem, postrádající však pověření pracovníka této organizace JUDr. I. D. k jednání za ni. Soud upozornil současně stěžovatele, že podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a je tudíž na něm, aby soudu předložil řádnou plnou moc pro řízení o kasační stížnosti, o takovém zastoupení. Současně jej poučil, že nebude-li kasační stížnost doplněna v souladu s výrokem usnesení, bude bez dalšího předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu s následkem jejího odmítnutí ve smyslu § 37 odst. 5 a § 106 s. ř. s.. Stěžovatel na výzvu soudu reagoval tím, že dne 15. 6. 2005 předložil pověření vydané Č. s., jímž pověřuje k zastupování stěžovatele před Nejvyšším správním soudem JUDr. I. D., pracovníka uvedeného orgánu. Poté byl spis předložen Nejvyššímu správnímu soudu.

Přípisem ze dne 29. 9. 2005 vrátil Nejvyšší správní soud spis Krajskému soudu v Hradci Králové s tím, že vzdor snaze soudu dosud nebyly odstraněny vady kasační stížnosti spočívající v nedostatku povinného zastoupení advokátem postupem podle § 108 s. ř. s. Nejvyšší správní soud především upozornil na to, že krajský soud v usnesení ze dne 2. 6. 2005 uvedl, že jako součást plné moci pro uvedený odborový orgán postrádá pověření pracovníka této organizace, avšak na druhé straně poučil stěžovatele o tom, že v řízení o kasační stížnosti musí být ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Podle názoru Nejvyššího správního soudu mohl obsah usnesení vyvolat u stěžovatele dojem, že pro další řízení postačí předložit postrádané pověření pro JUDr. I. D.. Proto bylo Krajskému soudu uloženo, aby uvedenou pochybnost odstranil tím, že stěžovatele znovu poučí o nutném zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., neboť odborová organizace není z hlediska uvedeného ustanovení subjektem oprávněným za něj jednat v řízení o kasační stížnosti, byť z jejího pověření za ni vystupuje právník.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením č. j. 32 Cad 34/2004 – 60 ze dne 21. 10. 2005, proto uložil stěžovateli předložit krajskému soudu plnou moc zvoleného advokáta v souladu s ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s., a to ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení. Poučil jej znovu, že v řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem a současně jej poučil ve smyslu ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. o tom, že navrhovateli, u něhož jsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce; předpokladem pro vyhovění návrhu na ustanovení advokáta soudem je skutečnost, že žadatel nemá dostatečné prostředky, což musí doložit (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

Stěžovatel byl též znovu poučen o následcích nevyhovění této výzvě, tj. odmítnutí kasační stížnosti.

V přípise ze dne 24. 11. 2005 stěžovatel uvedl, že ač navštívil několik advokátů nebyl úspěšný, a proto se obrátil opět na právníka RPP – ČMKOS v Hradci Králové. Ten však k tomu, aby jej mohl zastupovat potřebuje pověření zaměstnavatele – Č. k. o. s. a ta potřebuje nejprve pověření od výkonného výboru stěžovatelova odborového svazu. Za účelem opatření těchto dokladů požádal o prodloužení lhůty alespoň o 2 týdny. Dne 15. 12. 2005 předložil stěžovatel soudu plnou moc ze dne 24. 11. 2005, udělenou výše již uvedenému odborovému orgánu a současně pověření pro zaměstnance Č. k. o. s. JUDr. J. K., právníka střediska regionálního právního poradenství K. k..

Krajský soud v Hradci Králové poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu s poznámkou, že stěžovatel není v řízení zastoupen advokátem, neboť namísto plné moci pro advokáta předložil opět plnou moc pro odborový orgán a pověření pro JUDr. J. K., právníka regionálního pracoviště odborového orgánu.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec, nebo člen, který za ně jedná, nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatel v řízení před správním orgánem, jakož i v řízení před soudem, vystupuje jako fyzická osoba, která nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel není právnickou osobou, za níž by mohl jednat jeho zaměstnanec nebo člen, který takové vysokoškolské právnické vzdělání má. Z toho je nutno dovodit, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen a d v o k á t e m. Plná moc předložená stěžovatelem současně s kasační stížností, jíž zmocňuje k zastupování odborovou organizací – Č. s. o. o. s. p. v h., g. a n. p. se sídlem v P., doplněná pověřením ze dne 20. 5. 2005 pro pracovníka uvedené organizace JUDr. I. D., stejně jako plná moc ze dne 24. 11. 2005 udělená stěžovatelem Č. k. o. s., se sídlem nám. W. Ch. 2, P. 3, doplněná pověřením pro zaměstnance uvedené konfederace JUDr. J. K., není z hlediska požadavku zakotveného v ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. povinného zastoupení advokátem dostačující. Stěžovatel totiž neudělil plnou moc advokátovi, ale zmíněnému odborovému orgánu, přičemž ten není z hlediska ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. subjektem oprávněným za stěžovatele jednat, byť z jeho pověření za ně vystupuje právník, v naposledy uvedeném případě zaměstnanec Č. k. o. s. pan JUDr. J. K.. Jde sice o osobu disponující vysokoškolským právnickým vzděláním, nikoliv však o advokáta. Na tuto skutečnost byl ostatně stěžovatel upozorněn v druhé výzvě k odstranění nedostatku povinného zastoupení advokátem.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbyvá ne uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc osvědčující, že je zastoupen advokátem. Přitom v usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 10. 2005 byl opětovně výslovně upozorněn na to, že nebude-li nedostatek

povinného zastoupení advokátem odstraněn, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Navíc byl stěžovatel upozorněn též na možnost, že ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. mu může být advokát ustanoven soudem, pokud splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a je-li to třeba k ochraně jeho práv. Na toto poučení stěžovatel rovněž nereagoval – o ustanovení advokáta nepožádal.

Pro uvedený nedostatek podmínky řízení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ta byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu